

РЕШЕНИЕ

№ 7295

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Калинка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5454** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. И. И. срещу решение № 2224 от 11.05.2023 г. по НАХД № 8730 по описа за 2022 година на СРС, НО, 105 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-010015 от 06.06.2022 г., издадено от началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на Л. И. И., на основание чл.175а, ал.1, предл.3 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3 000 /три хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца за нарушение на чл.104б, т.2 от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че така постановеното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и явно несправедливо. Излага съображения, че при постановяване на решението СРС е дал вяра на част от събраните по делото доказателства, давайки им приоритет, пренебрегвайки други такива. Сочи, че съдът неправилно е решил, че в конкретния казус е неприложима хипотезата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението. Претендират се разноси.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба,

поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 22.05.2022 г., около 17:20 ч., в [населено място], по [улица]свидетелите В. М. и С. Ч. забелязали автомобил марка „А.“, модел „А4“, с рег. [рег.номер на МПС], който се движел от [улица]към [улица]. На кръстовището на [улица]посоченият автомобил преминал в платното за насрещно движение чрез завъртане на гуми и рязко подаване на газ, като по този начин МПС било извън контрол и в нестабилно състояние. Св.С. Ч., който изпълнявал своите служебни задължения по това време, подал на водача на автомобила сигнал със стоп палка и му показал посока за отбиване. След като водачът на лекия автомобил преустановил движението си и спрял, му била извършена полицейска проверка, в хода на която, била установена неговата самоличност - жалбоподателят Л. И. И.. В автомобила с него пътували двама пътници - приятелка му - св.А. Т. и едно лице от мъжки пол. Патрулът докладвал на ОДЧ-40 за извършената проверка, като поискали съдействие от КАТ за вземане на отношение, поради което на място дошъл св. Л. Й..

Свидетелят Л. Й. - на длъжност младши автоконтрольор при СДВР - ОПП съставил срещу Л. И. Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ Серия GA № 668013 от 22.05.2022 г. за нарушение по чл.1046, т.2 от ЗДвП, затова, че използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. АУАН бил съставен, подписан от актосъставителя и от двама свидетели и връчен срещу подпис на жалбоподателя И., който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения.

Въз основа на посочения АУАН било издадено обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление № 22-4332- 010015 от 06.06.2022 г. от Началник група към ОПП - СДВР, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.175а, ал.1, предл.3 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 3 000 /три хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца за нарушение на чл.1046, т.2 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в рамките на тяхната материална и териториална компетентност, съгласно приложените по делото заповеди. Изложил е още, че са спазени императивните изисквания на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Налице е съответствие между обстоятелствените части на АУАН и на НП. Счел е, че констатираното административно нарушение е описано точно и ясно, като са посочени всички елементи от състава на нарушението, както и съответстващата му правна квалификация, така че нарушителят да е в състояние да възприеме фактическите и

правните рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си, което е и сторил.

СРС е приел, че от събраните доказателства безспорно и несъмнено се установява, че жалбоподателят Л. И. е осъществил състава на административно нарушение по чл.104б, т.2 от ЗДвП. От субективна страна нарушението е извършено умишлено, с пряк умисъл. Нарушителят е съзнавал общественотоопасния му характер, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и искал тяхното настъпване.

СРС е приел още, че съзнателното опасно шофиране, посредством занасяне на автомобила чрез извършване на резки маневри, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - за превоз на хора и товари. Наличието на интензивно движение, на публично място оживено с хора, в централната част на града, а освен това близост до процесното място са играли малки деца, предполага шофиране със завишено внимание и съобразителност, а не извършване на резки маневри с произтичащата от това вероятност за загуба на контрол над автомобила. Всяко неовладяване на автомобила и загубата на контрол в процеса на поднасяне на МПС би могло да има фатални последици. Подобно поведение по пътната мрежа, отворена за движение, застрашава не само живота и здравето на намиращите се в процесния автомобил две лица, но и на останалите участници в движението, поради което се характеризира с висока степен на обществена опасност.

Съдът е счел, че в конкретния казус е неприложима хипотезата на чл.28 от ЗАНН, доколкото следва да се вземат предвид зачестилите нарушения от този вид, които създават особено голяма опасност за всички участници в движението, тъй като са абсолютна предпоставка за настъпване на пътнотранспортни произшествия.

Обжалваното решение е неправилно.

Съдът намира, че решението на СРС следва да бъде отменено, а делото – върнато за повторно разглеждане.

Настоящата инстанция намира, че първостепенният съд не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства. Не става ясно защо СРС е приел за безспорен факта на извършване на нарушението. Посоченото обстоятелство настоящият състав намира, че не е изяснено. Ето защо и с оглед изясняването му счита, че следва да бъде назначена автотехническа експертиза, с помощта на която да се установи или отрече извършване на процесното деяние и неговото авторство.

На следващо място, съдът счита, че от страна на съда не са предприети процесуални действия с оглед да бъдат проверени твърденията в жалбата срещу постановлението несъответствия с действителното фактическо положение.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките на чл.222, ал.2, т.1 АПК за отмяна на оспореното решение и връщането му за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане следва да се съберат всички относими и необходими доказателства, въз основа на които да установи по безспорен начин фактическата обстановка и да се обсъдят в съвкупност с вече представените, вкл. и тези, представени пред касационната инстанция.

По разноските. По арг. от чл.226, ал.3 АПК настоящият състав не следва да се произнася по този въпрос.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, т.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2224 от 11.05.2023 г., постановено по НАХД № 8730 по описа за 2022 година на СРС, НО, 105 с-в.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

[Notes Link](#)[Notes Link](#)